

DZIENNIK URZĘDOWY

KOMMISSYI WOJEWODZTWA LUBELSKIEGO.

w Lublinie dnia 20 Sierpnia 1817 Roku.
w Drukarni RZĄDOWEY.

19,114.

K O M M I S S Y A WOJEWODZTWA LUBELSKIEGO.

W Opocznie z dnia 8 na 9. Lipca z Kościoła skradziono rzeczy następujące.—

1. Puszka czyli Sanctissimum srebrne, zewnątrz i wewnątrz wyłacane.— 2. Sukienka Matki Boskiej z blachi litego srebra zdięta.— 3. Z Oltarza Pana Jezusa zabrano 8 Sztuk Wotów różnego gatunku i kształtu, w sercu kwadrat i Gwiazdy. i nakonec niewiadomą Ilość pieniędzy, które z dwóch skarbon wyłamanych wzięte zostały.— Co Kommissya Wóytom Gmin i Burmistrzóm śledzić najmocnię poleca.—

W Lublinie dnia 1 Sierpnia 1817 roku.

PREZES DOMANSKI.

Sekretarz Jeneralny Zabielski.

19,221.

K O M M I S S Y A WOJEWODZTWA LUBELSKIEGO.

Dwóch ludzi popisowych z Gminy Łowczy zbiegłych to jest: Antoniego Miedwieckiego i Michała Spodniewskiego śledzić, i wysledzonych do Gminy Łowczy odstawić zaleca.

w Lublinie dnia 4. Sierpnia 1817 roku.

PREZES DOMAŃSKI.

Sekretarz Jeneralny Zabielski.

19,222.

K O M M I S S Y A WOJEWODZTWA LUBELSKIEGO.

Załączając Opisane skradzionych rzeczy w Krasnymstawie na Noclegu Uro: Lechnickiemu to jest.

1. Zegarek srebrny Angielski staroświecki z Rubinkiem. 2. Surdut zielony sukienny, kamizelka pikowa biała, chustka z szyi ponsowa, pantaliony nankinowe, gatki, ponczochoy bawełniane, buty nowe, płaszcz granatowy z srebrnymi klambrami. 3. Suknia zielona rypsowa nowa tulem obszywana, suknia różowa, suknia czarna lewantynowa axamitem garnirowana, suknia perkalikowa różowa nowa z szlarkami garnirowana, szlafrok perkalowy dziergany wstążeczkami różowemi i tulami obszywany, szlafrok perkalowy nowy w paski żółte, chustka biała tyfetykowa duża w deseń kwiaty, chustka w kraty tyfetykowa, chustka ponsowa— i rozmaitey bielizny podznakiem. 4. Suknia czarna fręzlami obszywana, suknia biała perkalowa azurowa, suknia bia-

55 220
ta perkalowa dsiergana. 5. Fraksieraczkowy, kamizelka raci-
morowa czarna, szelki paryskie z wstażki ponsowey, kapelus z
podszewko kitaykową żółtą, Fayka z bursztynem, buty i kape-
lusz lokaia i buty lokaia drugiego.

Wzywa Wóytów i Burmistrzów aby na takowe baczność
mieli, i gdy się gdzie okażą, wraz z sprzedającemi takowe are-
sztowali i do właściwego Sądu odesłali

w Lublinie dnia 6 Sierpnia 1817 roku.

PREZES DOMANSKI.

Sekretarz Jeneralny Zabielski.

Nro 19,414.

KOMMISSYA

WOJEWODZTWA LUBELSKIEGO

580.
Zaleca wywieźć się o zamieszkaniu trzech Officerów Ros-
yjskich— 1. Karola Dunkiel, Porucznika pułku piechotnego
Ladogskiego— 2. Adama Lachowskiego Kapitana pułku 6. Je-
gierskiego— 3. Erdberga z pułku Huzarskiego którzy mają się
stawić w Warszawie, u komendanta J.W. Jenerała Lewickiego
dla odebrania swych Dymissyi— Oczem Rapportu w dniach 30
oczekuie.— w Lublinie dnia 6. Sierpnia 1817 roku.

PREZES DOMANSKI.

Sekretarz Jeneralny Zabielski.

Nro 19,061.

K O M M I S S Y A

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO.

581.
Zaleca Wóytóm Gmin i Burmistrzóm aby Franciszka So-
dzińskiego rodem z Mościsk lat 41 mającego, wzrostu słusznego,
twarzy ściągłoy, nosa małego, oczów siwych, włosów blad-
faworytow dużych, wspancerze Granatowym i furazerce śledzili
i donaybliższego Sądu oddali— Ostrzega oraz że wspomniony
Sodziński fałszuje świadectwa, używa pieczęć do tego z herbem
Królestwa z napisem Juspeklór więziń Lubelskich, który napis
częstokroć wykrobuie— Takowe przeto świadectwa wraz z oso-
bami one mającemi przytrzymywać i do Sądu odsyłać należy—
w Lublinie dnia 6. Sierpnia 1817 roku.

PREZES DOMANSKI.

Sekretarz Jeneralny Zabielski.

Nro. 19,343.

K O M M I S S Y A

WOJEWODZTWA LUBELSKIEGO,

582.
Poleca śledzić włóściana Klimkiewicza zbiegłego z Gminy
Czernijowa który do popisu należał, a wysledzonego do téżże
Gminy do stawić— w Lublinie dnia 6. Sierpnia 1817 roku.

PREZES DOMANSKI.

Sekretarz Jeneralny Zabielski.

19,415.

K O M M I S S Y A

WOJEWODZTWA LUBELSKIEGO.

583.
Poleca wywieźć się o zamieszkaniu Tomasza Pileckiego
z Rosyyi w Kray Polski wyszłego który tamże do świadectwa
jest potrzebny— Zaleca się przeto Wóytóm Gmin i Burmistrzóm
aby tegoż śledzili, a w razie wynalezienia do Grodna stawić się
zalecili— Oczym Kommissya Rapportu od Kommissarzy w
dniach 30 oczekuie— w Lublinie dnia 5. Sierpnia 1817. roku.

PREZES DOMANSKI.

Sekretarz Jeneralny Zabielski.

KOMMISSYA
WOIEWODZTWA LUBELSKIEGO

Postanowienie Namiestnika z dnia 26. Kwietnia r. b. stanowiące przepisy Policyjne, względem służących, wyrobników, tudzież Czeladzi w miastach i po wsiach dla wiadomości ogłasza.

w Lublinie dnia 30. Lipca 1817. roku.

Prezes DOMANSKI.

Generalny Sekretarz Zabielski.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Roszyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu

Przekonani o potrzebie urzędzeń Policyjnych, przepisujących ogólne w kraiu iednostayne prawidła, zabezpieczające wykonywanie wzajemnych między panami i służącymi zobowiązań, chcąc oraz przez wyraźne w tęg mierze określenia Rządowe. zapobiedz nieporządkowi, niesłuszności, nieprawym obyczajom i wszelkim zdrożnościom, tudzież zapewnić ścisłéjszy dozór Policyjny, względem ludzi, z służby lub wyrobku utrzymujących się; na przełożenie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi, postanowiliśmy i stanowimy:

T Y T U Ł I.

O Służących w Ogólności.

§. 1. Przez służących niniejszemu urzędzeniu ulegających, rozumieją się osoby obojętne płci, i wszelkiego wyznania, które do usług pospolitych domowych, iakiego bądź rodzaju, na czas pewny za umowioną zapłatą, zobowiązują się, a nad którymi policyja, bliższy dozór i pieczęć mieć iest obowiązana.

§. 2. Do tęg klasy należą wszyscy ludzie do służby osobistej przeznaczeni, iako to: Odźwierni, stróże, stangreci, posługacze, stajenni, kamerdynerzy, lokaie, pokojowcy, frotery, kucharze, kucharki, pomocnicy kuchenni, garderobiane, młodsze, mamki, piastunki, szynkarki, markiery, parobcy, wyrobnicy, oraz wszelka czeladź do robot gospodarskich, tak w miastach, iako i na wsiach potrzebna.

§. 3. Wyłączaią się z podtego urzędzenia imo Officyalsci prywatni i służący domowi wyższej klasy iakoto: Kommissarze, Marszałkowie, Koniuszowie, Murgrabiowie, Panny dworskie, Ekonomowie, Pisarze prowentowi i tym podobni.

2. Ludzie w usługach u osób woyskowych zostający, iесли są objęci etatem woyskowym.

3. Czeladź i uczniowie terminujący u kupca, professyonistów i rzemieślników, względem których urzędzenia osobnemi Naszemi postanowieniami z dnia 31. Grudnia 1816 i pod d. 11. Stycznia 1817 roku już są przepisane.

§. 4. Służący płci obojętnej, chcący przyiąć służbę, powinni mieć prawo zarządzania swą osobą lub zezwolenia tych, od których prawnie zależą, iako to: małoletni od rodziców lub opiekunów; kobiety zamężne od mężów.

§. 5. Wchodzący w nową służbę, powinien okazać, iż ostatnią w sposobie godziwym opuścił.

§. 6. Nie wolno przyjmować służących, iak tylko do usług prawnie i obyczajności nieprzeciwnych.

§. 7. Umowy i zobowiązania się do służby, któreby powyższym w §. 4 5 i 6. przepisany zastrzeżeniem ubliżały, są nieważne i w miarę okoliczności pociągają kary prawem przepisane.

T Y T U Ł II.

Przepisy względem Służących w Miastach.

O d d z i a ł I.

O Zaświadczeniach.

§. 8. W przeciągu trzech miesięcy, po ogłoszeniu niniejszego urzędzenia, służący oboiędzy płci w miastach w służbie zostający, lub o takową starający się stawić się powinni przed urzędnikiem policyjnym swego okręgu, przynosząc z sobą zaświadczenia z dawniejszych służb swoich.

§. 9. Wolni są od tego służący z zagranicy z panami swemi na czas krótki przybywający dopóki w teyże samy zostają służbie.

§. 10. W pierwszey dopiero służbie zostający, lub w służbę w niyśdź chcący, winni złożyć świadectwo osób wiary godnych względem dotychczasowego sprawowania się swego, i że do przyięcia obowiązków żadne nie zachodzą przeszkody.

§. 11. Świadectwa wyżej w paragrafie 10. wzmiankowane, na piśmie lub przez osobiste zeznania przed urzędem policyjnym do protokołu przyiętemi być mogą.

§. 12. Urzędnik Policyjny obowiązany jest przysposobić dla każdego z zgłaszających się służących, książeczkę na to umyślnie z arkuszy trzech papieru niestęplowanego in 8vo sporządzoną, przez siebie parafowaną i numerem porządkowym oznaczoną.

§. 13. W książce téy zapisać ma zaraz na początku dzień stawienia się, imię i nazwisko, wiek, miejsce urodzenia, opis osoby, rodzaj służby iakię się poświęca, u kogo służy numer domu, czyli ma rodziców i gdzie zamieszkałych, czyli jest w związku małżeństwa, w tym razie czyli ma i wiele dzieci.

§. 14. Wywód ten słowny powinien być podpisany przez Urzędnika Policyjnego i przez stawiającego, lub stawiającą; a jeśli ci pisać nie umieją wzmianka otém uczynioną będzie.

§. 15. Następnie Urzędnik Policyjny wciągnowszy w też książkę Summarycznie porządkiem dat wszystkie zaświadczenia iaki służący lub służąca złoży, doda w końcu jeśli iemu co o sprawowaniu się onychże jest wiadomem, i czyli orzetelności złożonych sobie zaświadczeń jest sam przekonany.

§. 16. Zaświadczenia oryginalne zostaną w Aktach urzędnika Policyjnego, a w miejsce onych służącemu lub służącej książka pomieniona za mierną opłatą koszt iey zwracającą i groszy polskich dziesięć nieprzenoszącą wydaną będzie z napomnieniem aby takową jako dowód swey legitymacyi pilnie zachowywali. Ilość za książkę zapłacona zaraz w teyże książce przez Urzędnika Policyjnego wyraźnie zapisaną być powinna.

§. 17. W książkach takowych, następnie zaświadczenia z służb odbywanych i sposobu w nich zachowania się będą zapisywane podług niżej wyrażonych przepisów.

§. 18. Urzędnicy Policyjni, utrzymywać powinni oddzielną listę czyli porządkową kontrolę wszystkich służących (§. 1.) w swych okręgach w służbie lub bez służby (zostających, zapisując w teyże wyszczególnienia w §. 15. wyrażone: numer książki udzielonéy i następnie zachodzące zmiany.

§. 19. Służący w przypadku zgubienia swęj książki zaświadczeń, winien się starać o inną przed wniysciem w nową służbę i udowodnić że w tém niezachodzi żadne podeyscie. Za karę jednak swęj nieostrożności, prócz powtornęj opłaty kosztu książki w §. 16. oznaczonego, do kassy kar Policyinych Zł: 2. zapłaci, i koszt na ogłoszenie przez pisma publiczne poniesie, w przypadku gdy zwierzchność Policyina uzna potrzebą ostrzedz publiczność dla zapobieżenia iżby osoba niewłaściwa pod cudzym imieniem panów nieuwodziła. Urzędnik Policyiny wyrazi oraz na początku książki, iż jest powtórna, i z iakięj przyczyny i to w kontrelli swęj także zanotuje.

§. 20. Nikt komu innemu służący książki zaświadczeń, przywłaszczając sobie nie może.

§. 21. Wszelki podstęp w téj mierze odkryty, iako też fałszowanie książki zaświadczeń, gdy to dowiedzionem zostanie pociąga kary prawem przepisane.

§. 22. Nikt na przyszłość niepowinien przyjmować do usług ani na mieszkanie służącego lub służący przepisana powyżęj książką Policyiną nie opatrzonych, pod karą pieniężną od 15 do 30 Złotych, lub trzech do pięciu dni więzienia, i o takowych urzędowi Policyinemu zaraz doniesć jest każdy obowiązany.

§. 23. Służący płci oboięj po terminie w §. 8. oznaczonym starający się o służbę a książki zaświadczenia nie mający, jeżeli nieokaza przyczyn usprawiedliwiających, więzieniem pięciodniowym ukaranemi i do wystarania się o takową książkę zagnonemi bydź mają.

§. 24. Służący w chodząc do służby, książkę swą zaświadczeń Panu lub pani złożyć powinni.

O d d z i a ł II.

O Służących dziennych czyli Lehnlokaiach.

§. 25. W stolicy i innych miastach większych służący, czyli tak zwani Lehnlokaie, do usług dziennych najmujący się, winni bydź ludzie z dobrych obyczaiów znani i podbaczną kontrolą policyiną zostawać mają.

§. 26. Dla uzyskania od Policyi zezwalającego świadectwa na sprawowanie tego rodzaju służby, obowiązani są złożyć zaświadczenia utrzymujących oberże, lub domy zaieczne, okazać dawniejsze zaświadczenia udowodnić swoje stałe mieszkanie.

§. 27. Przepisy powyższe w oddziale I. względem książek zaświadczeń zawarte, rozciągają się także i do Lehnlokaiów.

§. 28. Świadectwo Policyine i książka zaświadczeń zostawać powinny u utrzymującego oberżę lub dom zaieczny u którego Lehnlokay do służby nastreczonym bywa.

§. 29. Przyimowanie do usług takich ludzi świadectwem Policyinym nieopatrzonych, pociąga za sobą kary Policyine, i odpowiedzialność za szkody ztąd wynikłe.

O d d z i a ł III.

O stręczeniu do służby.

§. 30. Nikt pod karami policyinemi nie ma prawa trudnić się stręczeniem służących, bez upoważnienia zwierzchności miejscowęj policyinęj.

§. 31. Upoważnienia do tego tylko osobom pewnym iż obywatelności znanym udzielane być powinny.

§. 32. Mający prawo stręczenia, pod karą utraty tegoż prawa, niepowinien nastroczać służących, książką świadectw niniejszym urządzeniem przepisaną nieopatrzonych.

§. 33. Stręczący obowiązany jest zasiągać dokładnéj wiadomości o osobach które za iego pośrednictwem o służbę się starają, tak co do ich zdatności i sposobu zachowania się, iako też czyli te mają prawo rozrządzenia sobą.

§. 34. Wiedzący, a rozmyślnie zamilczający o wadach służącego którego rekomenduje, nie tylko karom policyjnym, albo w miarę okoliczności karom prawem przepisany ulegnie, ale nadto za szkody z tąd wynikłe, do odpowiedzialności pociągniętym być może.

§. 35. Pod jakimkolwiek pozorem, a tém bardziéj w chęci częstszéj swéj korzyści odmawiający służących w obowiązkach już będących, dla nastroczenia ich gdzie indziéj, oprócz ukarania policyjnego prawo stręczenia utraci. Namawianie i stręczenie wiodące zgorzenia i rozwiązłości, pociągają kary prawem na takowy występki przepisane.

§. 36. Domy i tak zwane kantory zleceń gdzie starający się o służbę zgłaszać się zwykli, mają zostawać pod baczny i ciągłym dozorem policyi.

§. 37. Trudnienie się stręczeniem czeladzi łącznie z utrzymywaniem szynków, tudzież schadzki i przesiadywania tam służących pod pozorem starania się o służbę dozwalanemi być nie mogą.

§. 38. Prezydent Muncypalności i Policyi co do miasta Warszawy, a Kommissye Wojewódzkie co do innych miast przepiszą szczegółowe prawidła, i rozporządzenia porządkowe do miejsca i potrzeby stosowne względem osób trudniących się stręczeniem, tak co do ich liczby i kwalifikacyi iako też co do sposobu uskutecznienia swéj dla publiczności usługi zgodnie z urządzeniami policyjnemi.

§. 39. Oznaczą równie stosowną ilość płacy iakowąż stręczący za swą uszłużność pobierać mogą, wymagający wyższéj opłaty nad przepisaną przez Policyą, nie tylko to, co nadebrał zwrócić będzie zagnlony, ale nadto za każdą razą karze policyjnéj Złottp: 6 lub iednodniowego aresztu podpadnie.

T Y T U Ł III.

O wzajemnych obowiązkach Panów i Służących

O d d z i a ł I.

O warunkach i skutkach umowy.

§. 40. Od zobopolnych umów i ugody zależą stosunki wszelkich zobowiązań i należitości między panami i służącemi, które obustronnie dopełnionemi być mają.

§. 41. Umowy i ugody między panem czyli panią a służącymi zawierane szczególniej i wyraźnie oznaczać powinny zapewnienia co do rodzaju służby, przeciągu czasu téżé, ilości zapłaty i zobowiązań względem stołu lub strawnego, tudzież odzieży czyli liberyi.

§. 42. Umowy na piśmie lub ustnie zawierane być mogą.

§. 43. Ugoda jest zawartą, gdy służący lub służąca podejmie się obowiązków, do których się godzi, przestaje na przy-

rzeczonych sobie z strony pana lub pani warunkach, i tym końcem przyjmuje zadatek.

§. 44. Ilość zadatku zależy od zwyczaju miejscowego, lub też od umowy.

§. 45. Zadatek potrąca się zwyczajnie w zasługach, jeśli się inaczej nieumowiono.

§. 46. Względem przeciągu czasu służby, stanowi zobowiązana ugoda. Umowa w tej mierze w miastach stosownie do zwyczajów miejscowych, i wzajemnej dogodności stron umawiających się na lata, kwartały, i miesiące zawierana być może.

§. 47. Dzień wniścia w służbę, nowego sługi, jest terminem wyścia z służby dawnego.

§. 48. Dla porządku i zapobieżenia sprzeczkom i niedogodnościom wynikającym z opóźnień służących, i nieregularnego przybywania do służby, ustanawiają się w zwyczajnych służbach kwartalnych dni 2. Stycznia, 2. Kwietnia, 2. Lipca i 2. Października jako termina stałe, w których służący do swych powinności stawić się winni.

§. 49. Służący mimo ugody i zatrzymanego zadatku, w swym czasie dla bałamuctwa i jedynie do służby niestawiający, w miarę uznanej swęj winy, stosowne karze policyjnej ulegnie.

§. 50. Jeżeli służący w kilku miejscach razem służbę przyjął, ten pan ma pierwszeństwo do niego jeżeli go trzymać zechce, który pierwey dał zadatek, innym zadatki zwrócone być powinny.

§. 51. Przyjmujący kilka w jednym czasie zadatków, oprócz zwrotu nieprawnie wziętych, za oszukaństwo, podług prawa ukaranym być ma.

§. 52. Przed terminem i bez poprzedniego wypowiedzenia ani Pan służącego oddać, ani służący służby opuścić nie może, chyba za wzajemnem zezwoleniem lub w przypadkach niżej §§. 71. 73. 90. wyszczególnionych.—

§. 53. Czas do wypowiedzeń obustronnych oznacza się w rocznych służbach na Miesiący trzy. w Kwartalnych na Miesiąc jeden. w Miesięcznych na dni piętnaście przed terminem.

§. 54. Jeżeli z żadnej strony wypowiedzenie w ustanowionym czasie nie nastąpiło, służba uważa się za przedłużoną na taki przeciąg czasu, na jakowy poprzedniczą ugodą była zapewnioną.—

O d d z i a ł II.

O powinnościach osób w służbie zostających

§. 55. Służący powinni się zachować w służbie wiernie, trzeźwo, pilnie, i z należytym dla Pana i Pani i ich rodziny uszanowaniem.

§. 56. Wszelkie rozkazy Pana lub tego który w imieniu Pańskim za rządzi, z zupełnym posłuszeństwem i szczerością skuteczniać, tudzież do rozporządzeń i zwyczajów wewnętrznych w domu zaprowadzonych stosować się są obowiązani.

§. 57. Wykraczający przeciw takowym powinnościom, a w szczególności dopuszczający się.

- a, zaniechania w służbie i nieposłuszeństwa.
- b, przemieszczeń i oszukaństw chociaż w drobnej rzeczy.
- c, Zuchwalstwa, kłótni, plotek, i obmowy w domu lub za domem.
- d, Oddalania się z domu bez wiedzy i zezwolenia Pana, a tćm bardziej przepędzenia nocy za domem.—

232
e. Uczęszczania do szynkowni, pijaństwa, i innych obyczajności przeciwnych, bałamuctw.—

f. Nieostrożnego z ogniem obchodzenia się.

Gdy po napomnieniu, i umiarkowanym z strony Pana lub Pani skarceniu, niepoprawionemi się okażą, za każdym Policyjnym zaskarżeniem stosownie do rozpoznanych przewinień; policyjnię ukaranemi bydź powinni.

§. 58. Wspólnicy lub namawiający służących do występku, podobnym karom ulegają.

§. 59. Nikt od służących niepowinien nabywać fantów i rzeczy bez przekonania się, że te są ich własnością.

§. 60. Nabywający bez téy ostrożności, nie tylko w każdym czasie rzecz Pańską lub iéy szacunek Panu zwrócić obowiązany, ale nadto w ezwornasób tyle, ile dał za nią do kassy kar Policyjnych zapłaci.

§. 61. Niewolno utrzymującym szynki przyjmować od służących na skład wzastaw, a tém bardziéy za trunki iakiegokolwiek bądź rodzaju, i chociażby naymniéjszéy wartości fantów i rzeczy, pod karą oprócz zwrotu tychże zapłaceniu za pierwszą razą Zł: Pol: 50. do kassy kar policyjnych, za drugą pod podobną karą pieniężną i utratą prawa szynkowania.

§. 62. Obostrzenia powyższe §§. 57, 58, 60, 61. niewyłączaiają dochodzeń i oddzielnéy odpowiedzialności, ieśli dopełnione wykroczenia są większéy wagi i należą do przypadków, na które prawo kryminalne kary przepisuje.

§. 63. Służący w ciągu swéy służby obowiązany iest bydź troskliwym o dobro Pańskie, strzedz całości powierzonych sobie rzeczy, i zapobiegać ile tylko wiego iest mocy szkodzie i pokrzywdzeniom Pana.

§. 64. Jeżeli umyślnie lub z własnéy winy, i wyraźnie przeciw rozkazom Pańskim postępując szkodę Panu zrzędza, do wynagrodzenia takowéy iest obowiązany.

§. 65. Pan mocen iest potrącić z zasług szkody zrzędzone sobie przez służącego. Spór w téy mierze zachodzący Urząd miejscowy policyjny rozstrzyga, ieżeli sprawa z przedmiotu swego do Sądu Cywilnego lub Kryminalnego nie należy.

§. 66. W każdym przypadku gdzie służący odpowiedzialnym się staje za szkody Panu zrzędzone, Pan mocen iest żądać od Policyi miejscowéy zatrzymania rzeczy i własności służącego, na zabezpieczenie téyże odpowiedzialności, winien iednak przedmiot niezwłocznie wrócić gdzie z prawa należy.

§. 67. Służący obowiązany iest ponosić Panu o niewierności w innych służbach dostrzeżonéy.

§. 68. Zamierzający wiadomą sobie drugich współsłużących niewierność pociągniętym bydź może do wynagrodzenia szkody wtakiéy części w iakowéy wykraczający nie iest w stanie onéy wynagrodzić.

§. 69. Służący samowolnie i bezsłusznęy przyczyny służbę przed czasem opuszczający, do dopełnienia swych zobowiązań policyjnię zwróconym zostanie, i wmiarę uznanéy winy, karze ulega.

§. 70. Przez czas oddalenia się z własnéy winy służącego lub gdy ten zasłużoną karę aresztu ponosząc, służby swéy niepełni, wolno Panu innego na koszt iego wynająć.

—Dalszy ciąg w Nrze 33. następuje.

DODATEK do Nru. 32 Dziennika

Nro 405. Roku 1817 Miesiąca Sierpnia dnia 19 w Lublinie.

MARCIN OLSZEWSKI

Komornik Sądowy Woiewódzki Lubelski.

Wiadomo czynie Publiczności iż dnia 29. b. m. i r. o godzinie 3ciej po południu w Gminie i wsi Sławińku pod Lublinem we Dworze zajęte w drodze Exekucyi Produkta napniu iakoto:

Przeńcicy Ozimney Morgów	-	14.
Zyta	—	25.
Jęczmienia	—	12.
Owsa	—	24.
Hreczki	—	10.

Sukcessorów ś p. Dawida Heyslera iakoto W. Fryderyka Heyslera i Krystyny Essenowéy wdowy w Lublinie, tudzież małoletnich Julianny Lipnickiey z Trepków i Jana Trepki, po ś p. Joannie z Heyslerów Trepczynie pozostałych dzieci, Oycy i Opiekuna W. Bogusława Trepki w Sławińku zamieszkałego zostających własne.

Na żądanie W. Dominiki Karskiey Panny w Lublinie mieszkaiącey, w przypadku zaś gdyby, które z nich z żete zostały, tedy w snópie sposobem publiczney sprzedaży więcey daiącemu zagotowiznę przybite będą.

Olszewski.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.